

ogsaa skal paahvile Alle i lige Grad. At dette Princip i og for sig er ubilligt, tror jeg ikke behøver nogen nærmere Paavisning, saa meget mindre som det jo ogsaa er erkjendt i selve Regjeringens Forslag, forsaavidt som nemlig § 5 bestemmer, at Snekastningsarbejdet skal betales. Spørgsmaalet bliver altsaa, om den Ubillighed, der ligger deri, at man paa lægger Snekastningsbyrden paa Alle uden Hensyn til Evne og Vilkaar, kan siges at hæves derved, at man tilstaar Betaling for Arbejdet. Dette har Udvalgets Flertal ikke troet at kunne gaae ind paa, men da dette Spørgsmaal er behandlet temmelig udførlig i Betænkningen, tør jeg haabe, at jeg ikke skal behøve, i alt Fald for Dieblisset, at gaae vidtløftig ind derpaa. Hvad Betalingen angaar, har man for det Første en Frygt for, at denne ikke vil blive tilstrækkelig, fordi Sogneraadet, som skal fastsætte den, muligvis af Omhu for Kommunens Kasse og af andre Grunde vil ledes til at sætte Betalingen temmelig lavt, og der er saa meget mere Grund til at frygte dette, som der i Lovgivningen findes forskjellige Præcedentser, saavel i Forordningen af 27de Mai 1848. som i den nu gjældende Snekastningslov, hvorefter en Betaling fra 24 β til 32 β er anset som passende; men dette er en Betaling, som ingenlunde kan siges at ækvivalere en Dags Arbejde. Vil man imidlertid gaa ud fra, at Betalingen vil blive sat tilstrækkelig høit, saa kan man alligevel ikke i alle Tilfælde sige, at Ubilligheden dermed er hævet. Naar der overhovedet er Tale om Byrder i det Offentliges Interesse, hvad enten der skal gives Betaling for dem, eller de skulle ydes uden Betaling, saa kan man, saa længe de paa lægges mig i Forhold til mine udvortes Vilkaar og min Evne til at bære dem, ikke sige Andet end, at det er en Slat, som man maa finde sig i at bære; men, naar man slaar en Streg over den Tanke, at Fordelingen fremfor Alt skal ske ligelig, og man siger, at det ikke gjør saa meget til Sagen, hvorledes man fordeler Byrden, og om den Eine eller den Anden kommer til at udrede den, naar der blot betales derfor, saa mener Udvalgets Flertal — og det kan vistnok ikke modsiges — at kun den bliver fyldestgjort, som virkelig i

Betalingen ser et Vederlag for sit Arbejde, et Arbejde, som han i nærværende Tilfælde skal udføre ikke blot for sig selv, men paa en Maade ogsaa for Andre. Enhver, som ikke er fyldestgjort ved den Betaling, kan saar, vil blive brøstholden, og det vilde ikke være vanskeligt at nævne Exempler herpaa, men jeg skal som sagt i saa Henseende henholde mig til Betænkningen. — Der blev ved Sagens første Behandling reist forskjellige Indvendinger mod Betalingsprincippet i og for sig, som vistnok heller ikke kunne afvises. Det er saaledes blevet nævnt, at, naar Sognet skal yde Betalingen, vil det meget let ledes til at gaa en af to Veie: enten kniber Sogneraadet paa Betalingen, og altsaa kniber det paa Mandskab, hvorved man udsætter sig for, at Arbejdet ikke bliver udført tilstrækkelig godt og med tilbørlig Hurtighed, eller ogsaa bruger man Arbejdskraften flot hen, Noget, som vistnok med Hensyn til Snekastningsarbejdets Fremme vil være det Helbigste, men som, da Betalingen kun vil kunne beregnes efter hele Arbejdsdage, vil gjøre, at Sagen bliver meget dyr. Der er dernæst nævnet en anden Omstændighed, som vistnok heller ikke er saa ganske ubetydelig, og det er Vanffeligheden med Hensyn til det kommunale Overtag. Naar man har sagt, at det er aldeles uberegneligt, hvor meget der skal bruges til Snekastningen, at man altsaa ikke kan vide, hvorledes man skal lægge sit Overtag, og at man i hvert Fald altid maa have en stor Kassebeholdning, saa har dette ganske vist Noget paa sig, og som Bevis paa, at de Beløb, hvorefter der kan blive Tale, ikke ere saa ganske ubetydelige, have vi tilladt os i Betænkningen at nævne en Opgivelse, som Udvalget uopfordret har faaet fra et af Sognene her i Nordsjælland, og hvorefter Udgiften for et Aar, beregnet til 3 Mk. pr. Dag, vil kunne komme til at udgjøre mellem 6,000 Rd. og 7,000 Rd. — Ved Sagens første Behandling gjorde det ærede Medlem for Frederiksberg (Philipsen) den Bemærkning, at Kommunallovens § 26 f maatte forandres, dersom man vedtog Betalingssystemet, og dette maa jeg ogsaa give ham Ret i. Der staar nemlig i det nævnte Lovbud, at Sogneraadet kun kan udfordre